

Avskrift.

Utdrag
av
Forelegg.

112515

Navn: Bjørg Valborg Elisabeth Widtsteen, f.22/4/1919 i Flakstad
i Lofoten.

Bopel: Mo i Rana

forelegges herved straff etter provisorisk anordning av 15.des.
1944 pgr. 2, nr. 4, jfr. strl. pgr. 86.

Anordningens pgr. 2. bestemmer:.

.....
4. Den som etter 8. april 1940 har foretatt noen handling som
uten å gå innunder bestemmelsene under nr. 1-3, rammes av noen
bestemmelse i strl.kap.8 eller 9 eller i krigsartiklene i den
militære straffelov.
.....

Grunnlaget for forelegget er: At hun etter endt norsk sykesøster-
utdannelse våren 1944 meldte seg til det tyske Røde Kors og reiste
til Tyskland i begynnelsen av juni 1944. Der var hun ca 2 måneder
ved et tysk militær-lasarett og deretter på et sivilt sykehus fra
oktober 1944 til mars 1945.

Straffen settes til:

1. En bot til statskassen av kr. 1000.- ett-tusen.
 2. Tap av følgende rettigheter:
 1. Tap av stemmerett i offentlige anliggender.
 2. Tap av retten til å gjøre tjeneste i rikets krigsmakt.For de under 1,2 og 4 nevnte rettigheter gjelder tapet for
10 år, regnet fra vedtagelsen av forelegget.
- Med hjemmel i anordningens pgr. 15 og 16 forelegges hun videre;
I inndragning av ulovelig fortjeneste med kr. 623,69 som inntår
på frontkjemperkonto nr. 606 179 i Oslo Sparebank.

Helgeland Politikammer
Mo Politivakt
den 6.mars 1946
Odd Pleyrn
pfm.

Forelegget vedtas
den 13.mars 1946
Bjørg Widtsteen

Riktig avskrift bevidnes:

Det egentlige normanniske storangrep på Karolingerriket begynner imidlertid først i året 879 og når sitt høydepunkt i 885 i og med beleiringen av Paris. Stillingen for befolkningen blir helt fortvilet da "den store hær" vinteren 881-82 bryter inn i landet og gjennom 10 lange år drar omkring og brannskatter alle steder hvor de kommer. Normanniske flåter drar i denne tida oppover Elben og Rhinen helt til Xanten, ja trenger til og med inn i Schelde. Aachen og Köln, Koblenz og Trier blir herjet og plyndret. Karl den tykke forsøkte å finne en fredlig løsning og lar normannerkongen Gudrød få Holland i len (882). Det bemerkelsesverdige er at det ikke er keiseren, men grev Henrik av Sachsen som i de følgende år slår tilbake den vikingehær som over Duisburg var trengt inn i nedre Sachsen, og dermed bevarer Tyskland for videre herjinger fra ^{normannisk} ~~nordmannenes~~ side.

En del av vikingene var også dratt mot Nordfrankrike. Først etter å ha mottatt en uhyre sum i løsepenger drar de ut av Amiens, men snart istedet om og går i 885 som før nevnt til en systematisk beleiring av Paris. Byen ^{ble} ~~her~~ imidlertid tappert forsvart av greven Odo, som senere ble valgt til konge over vestfrankerne, og kunde ikke inntas. Grev Henrik av Sachsen forsøkte å ⁱⁿⁿ ~~inn~~sette byen, men falt, og til slutt innrømmet Karl den tykke normannerne fri gjennommarsj gjennom Burgund mot at de drog bort.

Først i året 891 inntrådte en virkelig forandring i tilstandene, da keiser Arnulf av Kärnten slo normanne^ane i det store slaget ved Løwen. Dette nederlag fører til at nord~~mann~~erne i de følgende år holder seg borte fra fastlandet.

Men freden skulde ikke komme til å vare lenge. Gange-Rolf, sønn til Ragnvald Mørejarl som ~~var~~ landsforvist av Harald Hårfagre, slo seg ned i landskapet omkring nedre Seinen. Gange-Rolf var ikke bare en stor kriger; også som politiker og statsmann viste han fremragende evner. Under hans førerskap drar vikingene i 911 mot Chartres. Kong Karl III. den enfoldige måtte oppta forhandlinger med Rolf i St. Claire ved Epte, som ~~ble~~ gjort til grense for Normandie, landet som kong Karl måtte avstå til normannerne. Rolf selv ble utnevnt til hertug av Normandie, lot seg døpe, giftet seg med kong Karls datter og forpliktet seg til å verge landet mot videre overfall av normannerne.

Det nye hertugdømme ble under Rolfs og de følgende hertugers førerskap til en av de mektigste og rikeste deler av hele frankerriket. På en rent genial måte forstod de å bygge opp en sterkt statsmakt. Gjennom en utvidet skattelovgivning, som til en hver tid sikret staten de nødvendige pengemidler, sikret de seg mot at statsmakten smuldret bort i en mengde uavhengige len.

Det skjebnesvangre er imidlertid den romanske innflytelse som etterhvert gjør seg ^{stadig} sterkere gjeldende i denne normannerstaten. Visstnok holdt de fast ved sine nordgermanske rettsordninger og øvet i denne tida på mange områder en ganske sterk innflytelse på den frankiske kulturen. Men det varte likevel ikke lenge før den romanske innflytelse tar overhånd. I språk, i diktning, i tenkemåte, i alle livsforhold er det ~~det~~ en stor forskjell på de normanner som 150 år senere drar over Kanalen og under ~~sin~~ hertug Vilhelm Erobreren i slaget ved Hastings 1066, erobrer hele England, og de normanner som omkring år 900 skapte sin vikingestat i vestfrankernes rike, eller de